

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1981/2500

อัยการจังหวัดฉะเชิงเทรา โจทก์ นายแก้ว วิงวอน, นายอยู่ ยิ่งเจริญจำเลย กฎหมายลักษณะอาญา ม. 319 (3), ม. 320

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 319, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 320, ป.อ. มาตรา 3, ป.อ. มาตรา 356, ป.อ. มาตรา 96

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้ควบคุมการไฟฟ้าเทศบาลได้มอบหมายให้จำเลยซึ่งเป็นช่างสายให้ช่วยเก็บเงินค่ากระแสไฟฟ้าด้วย เช่นนี้ถือว่า ในเรื่องการเก็บเงินดังที่ได้รับมอบหมายถือว่าเป็นหน้าที่ ฉะนั้นเมื่อจำเลยยกยอกเอาเงินนั้นไป ก็ฟ้องจำเลยได้โดยไม่ต้องมอบอำนาจให้ฟ้อง เมื่อใช้ประมวลกฎหมายอาญา แทนกฎหมายลักษณะอาญา ความผิดที่จำเลยถูกฟ้อง (ฐานเป็นเจ้าพนักงานยกยอก) เป็นความผิดอันยอมกันได้และต้องร้องทุกข์ก่อนตาม ม. 356, 96 ก็ไม่มีผลย้อนหลังกระทบกระทั่งการฟ้องคดีที่ได้ดำเนินมาโดยชอบแล้ว .

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่าจำเลยเป็นพนักงานเทศบาลอยู่แผนกการไฟฟ้าเทศบาลฉะเชิงเทรา นายแก้ว จำเลยที่ ๑ เป็นพนักงานมิเตอร์มีหน้าที่เขียนใบเสร็จรับเงินค่าไฟฟ้า เก็บรักษาและจำหน่ายใบรับเงินแก่พนักงานเก็บเงิน ทำทะเบียนบัญชีผู้ใช้ไฟฟ้า และบิลค่ากระแสไฟฟ้า นายอยู่ จำเลยที่ ๒ เป็นหัวหน้าช่างสายมีหน้าที่ติดตั้งและเดินไฟฟ้า และจำเลยทั้งสองได้รับคำสั่งให้มีหน้าที่เป็นพนักงานเก็บเงินค่ากระแสไฟฟ้า อีกตำแหน่งด้วย จำเลยได้บังอาจทำผิดกฎหมายกล่าวคือ ก. เมื่อระหว่างวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๔๙๖ ถึง ๓๐ เมษายน ๒๔๙๗ เวลากลางวัน จำเลยที่ได้รับบิล ๓๑ ฉบับรวมจำนวนเงิน ๑,๐๑๗.๔๕ บาท ดังปรากฏตามบัญชีรายละเอียดท้ายฟ้องจากจำเลยที่ ๑ ไปเก็บเงินค่ากระแสไฟฟ้าจากผู้มีชื่อหลายคนปรากฏตามบัญชีท้ายฟ้อง แล้วในระหว่างวันดังกล่าวเวลาใดไม่ปรากฏจำเลยทั้งสองบังอาจสมคบกันยกยอกเงินดังกล่าวไว้เป็นประโยชน์ส่วนตัวเสียไม่นำส่ง ข. ในระหว่างวันดังกล่าวใน (ก) เวลาใดไม่ปรากฏ จำเลยที่ ๑ บังอาจนำตัวเลขจำนวนเงินซึ่งเก็บมาแล้วทั้ง ๓๑ ฉบับไปลงบัญชีว่าค้างชำระ เพื่อแสดงว่าบิลยังเก็บไม่ได้ อันเป็นเท็จโดยรู้ จึ่งขอให้ศาลลงโทษ นายแก้ว ให้การรับสารภาพ นายอยู่ ให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาให้ลงโทษนายแก้ว ตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา ๑๓๑, ๒๓๐, ๓๑๙ (๓) ประกอบด้วยมาตรา ๕๙ จำคุก ๑ ปี ๖ เดือน นายอยู่ ผิดตามมาตรา ๓๑๔ (๓) ให้จำคุก ๖ เดือน ให้ใช้ทรัพย์สินด้วย จำเลยที่ ๒ อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาให้ยกฟ้อง จำเลยที่ ๒ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า นายไฟโรจน์ ผู้รับมอบหมายให้ความกิจการแผนกไฟฟ้าสั่งให้จำเลยที่ ๒ กระทำหน้าที่ช่วยเก็บค่ากระแสไฟฟ้าอีกทางหนึ่ง จำเลยที่ ๒ จึงมีหน้าที่ในการนี้ด้วย ส่วนการที่จะเก็บเมื่อไรกล่าว เมื่อว่างจึงจะไปได้เก็บนั้นไม่ใช่ข้อสำคัญ เมื่อยังไม่เก็บก็ยังไม่ใช้หน้าที่เก็บเมื่อใดก็ได้ชื่อว่าทำหน้าที่เมื่อนั้น ฉะนั้นถ้าจำเลยที่ ๒ ได้ยกยอกเองเงินที่เก็บได้นั้นเสียก็เข้าข่ายในความผิดฐานยกยอกโดยมีหน้าที่ ตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา ๓๑๙ (๓) และ ๓๒๐ ซึ่งกำหนดว่าเป็นความอาญาแผ่นดินไม่ต้องมีการร้องทุกข์ใครครวญฟ้อง แม้ต่อมาเมื่อบังคับใช้ประมวลกฎหมายอาญาแทนที่กฎหมายลักษณะอาญา ความผิดเช่นนี้ถือว่า เป็นความผิดอันยอม

กันได้ ต้องร้องทุกข์ก่อนตามมาตรา ๓๕๖ และ ๙๖ ก็ไม่มีผลย้อนหลังถึงการฟ้องคดีที่ได้ดำเนิน
มาโดยตลอดแล้ว จึงให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาคดีใหม่.

องค์คณะ

ดุสิต พากย์สุวรรณรัตน์ · ดุสิต ทัศนัทชนาณัติ · มนูญจิวิมลอรรรถ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1981/2500>